

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΠΡΑΤΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σας καλωσορίζω εκ μέρους του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στη δεύτερη, για φέτος, ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ. Ζούμε αυτές τις μέρες, συνάδελφοι, το τελευταίο δίμηνο θα έλεγα, μία πρωτόγνωρη κατάσταση. Μία κατάσταση την οποία η ελληνική κοινωνία δεν την έχει βιώσει ποτέ, τουλάχιστον μετά τον πόλεμο, μια κατάσταση που το συνδικαλιστικό κίνημα δεν την έχει βιώσει ποτέ.

Είναι η πρώτη φορά, συνάδελφοι, από την απελευθέρωση και μετά, και όχι από τη μεταπολίτευση και μετά, είναι η πρώτη φορά που στο δημόσιο κατ' αρχήν τομέα, και στον ιδιωτικό που θ' ακολουθήσει με το πάγωμα των συντάξεων, μειώνονται οι αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων, είτε με ένα μισθό είτε με δυο μισθούς, ανάλογα στην κατηγορία που βρίσκεται ο καθένας.

Στην ουσία συνάδελφοι, η κυβέρνηση αποφάσισε ότι εμείς είμαστε οι έχοντες και οι κατέχοντες. Γιατί οι πραγματικοί έχοντες, για μια ακόμη φορά, μένουν στο απυρόβλητο. Εμείς, που το 2006 ματώσαμε δίνοντας ο καθένας 3.000 ευρώ για μια απεργία καλούμαστε σήμερα από ένα επίδομα που κερδίσαμε τότε, τα 105 ευρώ σε 4 χρόνια, να δώσουμε, με μια διάταξη που περιλαμβάνεται στο πρόσφατο νομοσχέδιο που ψήφισε ο Υπουργός Οικονομικών και η κυβέρνηση, να δώσουμε πίσω, συνάδελφοι, τα μισά.

Καλούμαστε δηλαδή να δώσουμε από 1.300 ευρώ μέχρι 1.800 ο καθένας, στο βωμό του Προγράμματος Σταθερότητας. Και το ερώτημα συνάδελφοι, είναι αυθόρμητο: Χρειαζόταν πολιτική αλλαγή στη χώρα για να παρθούν τέτοια μέτρα; Εκτιμώ πως σε οποιονδήποτε υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών, σε οποιονδήποτε αναθέταμε να λύσει το πρόβλημα του ελλείμματος της χώρας κατ' αυτόν τον τρόπο, θα το έλυνε. Και αν δεν του

έφτανε το 10% θα μείωνε 20% τα επιδόματα. Και αν δεν του έφτανε και το 20%, το 30% και πάει λέγοντας...

Γιατί συνάδελφοι, ακούμε ότι τα μέτρα αυτά έχουν και συνέχεια και ότι δεν είναι οριστικά και αμετάκλητα. Θα δούμε πώς πηγαίνουν οι δείκτες και, προφανώς, έχουν σκοπό να πάρουν και άλλα.

Το Πρόγραμμα Σταθερότητας που ψηφίστηκε και στο οποίο ίσως δε δώσαμε τη βαρύτητα που έπρεπε, πέρα από τις οικονομικές μας απώλειες, έχει και άλλους δείκτες που τους αναδείξαμε αλλά δεν ξέρω αν σταθήκαμε αρκετά. Το σημαντικότερο συνάδελφοι είναι ότι μειώνονται για την επόμενη χρονιά οι προσλήψεις οι μόνιμες κατά 50%. Και επειδή αυτό δε μπορεί να γίνει χωρίς νομοθετική ρύθμιση, προφανώς τα νομοσχέδια που η Υπουργός Παιδείας σκέφτεται να φέρει για ψήφιση, θα περάσει και τέτοια νομοθετική ρύθμιση.

Καθώς επίσης συνάδελφοι, θα μειωθεί λείει το Πρόγραμμα Σταθερότητας, ο αριθμός των προσλήψεων των αναπληρωτών κατά 70% έως 80%. Σημαίνει δηλαδή ότι το προσωπικό του χρόνου από πλευράς προσλήψεων, θα είναι στο 1/3 σε σχέση με το φετινό. Καταλαβαίνετε τι προβλήματα συμπύξεων, συγχωνεύσεων, πληθωρικών τμημάτων, απώλειας χιλιάδων διδακτικών ωρών.

Δηλαδή, όταν το τοπίο πραγματικά είναι έτσι στην εκπαίδευση και περιγράφεται έτσι, οι προτάσεις που παρουσίασε η Υπουργός Παιδείας και μάλιστα την ημέρα που οι εργαζόμενοι διαμαρτύρονταν για τα μέτρα, τι νόημα είχαν αλήθεια να τις συζητάμε; Για ποιο όραμα νέου σχολείου να συζητήσουμε όταν δε θα έχουμε μπροστά μας τα όπλα για τον πόλεμο, δε θα έχουμε, δηλαδή, εκπαιδευτικούς;

Τι να συζητήσουμε για αναλυτικά προγράμματα, για βιβλία, για ολοήμερο σχολείο, για υλικοτεχνική υποδομή, για τα πάντα, όταν δε θα έχουμε το κύριο όπλο που είναι οι εκπαιδευτικοί; Και το λέω αυτό συνάδελφοι γιατί αυτό δε φαντάζει μακρινό. Θα το δούμε τους αμέσως επόμενους μήνες. Και αν η ένταση τα προηγούμενα χρόνια ήταν ως ένα σημείο, αυτή τη χρονιά θα είναι σε πολύ μεγαλύτερο.

Φαίνεται, λοιπόν, συνάδελφοι, πως η κυβέρνηση επέλεξε ότι η πλουτοκρατία είμαστε εμείς. Και βεβαίως, όταν η ανοχή που δείχνει μια

κοινωνία σε μια νέα κυβέρνηση αγγίζει την αντοχή των εργαζομένων, τότε συνάδελφοι θα έχουμε αυτά που είδατε προχθές. Και το είδατε ότι το κλίμα αλλάζει στον κόσμο. Γιατί είναι πρωτοφανές συνάδελφοι, Πέμπτη απόγευμα 6 η ώρα, είτε οι συγκεντρώσεις έγιναν στο Σύνταγμα είτε έγιναν στα Προπύλαια, χιλιάδες κόσμου και όχι μόνο στην Αθήνα, να διαδηλώνει σε όλες τις περιοχές της Ελλάδας ενάντια στα μέτρα.

Γιατί ο πολίτης συνάδελφοι, παρά την ανοχή που μπορεί να δίνει, το ξαναλέω, σε οποιαδήποτε κυβέρνηση, αισθάνεται ότι τα μέτρα αυτά είναι πέρα για πέρα άδικα. Δεν αγγίζουν δηλαδή την πλουτοκρατία στη χώρα μας.

Υπάρχει συνάδελφοι οικονομικό πρόβλημα στη χώρα; Προφανώς και υπάρχει. Υπάρχει, είναι δεδομένο αυτό. «Υπάρχουν αυτοί που ευθύνονται;» Βεβαίως συνάδελφοι. Ποιοι είναι αυτοί που ευθύνονται; Οι κυβερνήσεις συνάδελφοι ευθύνονται.

Όταν ο κ. Αλογοσκούφης το 2004 είπε ότι θα κάνει την απογραφή και θ' αναθεωρήσει το ΑΕΠ, το έλλειμμα μετά την απογραφή ήταν 4,7% του ΑΕΠ. Πώς έγινε και μέσα σε 5 χρόνια πήγε στο 12,7%; Λείπουν συνάδελφοι 20 δις ευρώ. Πού πήγαν αυτά τα 20 δις ευρώ; Ακούστε τι λένε, πού πήγαν: « Οι δαπάνες λέει για τον δημόσιο τομέα μεταξύ 2007 και 2009, αυξήθηκαν κατά 20 δις ευρώ. Έτσι λένε οι προϋπολογισμοί. Χωρίς παράλληλη αύξηση των φορολογικών εσόδων.

Είναι, ακριβώς, τα χρήματα που ψάχνει το Πρόγραμμα Σταθερότητας. Τι έγινε συνάδελφοι από το 2007 ως το 2009; Εμείς το 2007 απεργήσαμε, 2006 προς 2007 και πήραμε 105 ευρώ ψίχουλα. Τα 105 ευρώ στοίχισαν 214 εκατομμύρια ευρώ. Πού πήγαν τα υπόλοιπα 19,8 δις ευρώ που λείπουν από τον δημόσιο τομέα συνάδελφοι; Πήγαν κάτω από το τραπέζι, πήγαν στη σπατάλη, πήγαν στη διαφθορά, πήγαν στους ρουσφετολογικές προσλήψεις, πήγαν, οπουδήποτε αλλού εκτός από μας.

Αυτό λένε τα στοιχεία. Γιατί συνάδελφοι, για να μειώσουμε το έλλειμμα στο 8,4%, που μας λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση για φέτος, ουσιαστικά ζητούνται αυτά τα χρήματα. Ζητούνται δηλαδή από μας χρήματα που σπατάλησαν άλλοι. Με τους μισθούς που βλέπαμε, με όλα αυτά που βλέπουμε στη δημοσιότητα τον τελευταίο καιρό. Λοιπόν, ένα είναι το ερώτημα:

Ευθύνονται οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα που πληρώνουν κανονικά τους φόρους και τις εισφορές τους στα Ασφαλιστικά Ταμεία για να πληρώσουν την κρίση;

- **Ευθύνονται οι εργαζόμενοι**, που τα τελευταία 6 χρόνια διέλυσαν το ΣΔΟΕ και κανείς μα κανείς ελεύθερος επαγγελματίας δεν απέδιδε όχι το φόρο εισοδήματος, που δεν πλήρωνε κανένας γιατρός, δικηγόρος, μηχανικός, ελεύθερος επαγγελματίας, δεν απέδιδε ούτε το ΦΠΑ; Κι όταν τόλμησε ο Αλογοσκούφης να βάλει ως τα 10.000 ευρώ το 10% φόρο τον αλλάξανε, γιατί είχαν πολιτικό κόστος, με τον Παπαθανασίου και πήρε πίσω κι αυτή τη ρύθμιση και ευθυνόμαστε εμείς για τα έσοδα του κράτους;
- **Ευθύνονται αλήθεια συνάδελφοι** οι εργαζόμενοι στη χώρα μας για το ότι δεν πιάναμε τη φορολογία όταν οι Υπουργοί έλεγαν ότι κάνω offshore εταιρείες για να μην πληρώνω φόρο; Τι θα κάνει ο απλός φορολογούμενος όταν τον διδάσκουν τα κορυφαία στελέχη της προηγούμενης κυβέρνησης ότι «για να μην πληρώνεις φόρο μπορείς να ξεφύγεις κάνοντας 50 υπεράκτιες εταιρείες και να μην πληρώνεις καθόλου φόρο»;
- **Ευθύνεται συνάδελφοι** η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων του δημόσιου τομέα που η χτεσινή και η προχθεσινή κυβέρνηση κάνοντας τα γλυκά μάτια σε υπαλλήλους συγκεκριμένων Υπουργείων τους έδινε αυξήσεις στα επιδόματα κάτω από το τραπέζι, της τάξης του 40% με αποτέλεσμα να αγγίζουν τα 2 και τα 2, 5 χιλιάδες ευρώ και μάλιστα συνάδελφοι αφορολόγητα και χωρίς να μπαίνουν στους κωδικούς;

Πιστεύω συνάδελφοι ότι η ανοχή που ο κόσμος έδειχνε ως τώρα στην κυβέρνηση έχει σταματήσει γιατί όπως είπα, άγγιξε την αντοχή μας. Κι εμείς εδώ σήμερα, ένα πράγμα πρέπει να πούμε: ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να πληρώσουμε εμείς την κρίση. Ναι, συνάδελφοι, μας κήρυξαν τον πόλεμο. Αλλά ο πόλεμος θέλει απάντηση από μας.

Και για να είμαι σύντομος, θα έρθω στο τι κάνει η Ομοσπονδία και στο τι πρέπει να κάνουμε και μετά θα σας ενημερώσω για τα υπόλοιπα θέματα, τα εκπαιδευτικά:

Ακούστε συνάδελφοι: Μέχρι τώρα, με την απεργία στις 11 του Μάρτη, συμπληρώνουμε 5 απεργιακές ημέρες ως Ομοσπονδία. Η 16^η του Δεκέμβρη και η προχθεσινή ήταν κλαδικές απεργίες γιατί στις 16 του

Δεκέμβρη δεν είχε η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ και προχθές η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ είχαν 3ωρη ή 4ωρη αν θυμάμαι καλά στάση εργασίας. Παντού, όπου κι εγώ πήγα, κι εσείς το λέτε και φαντάζομαι θα το πείτε, υπάρχει ένας κόσμος που λέει ότι δεν απεργούν οι συνάδελφοι με την ΑΔΕΔΥ.

Και είναι αλήθεια αυτό. και θα σας πω κάτι συνάδελφοι : Πέρα από τις ενστάσεις που ορισμένοι έθεταν κατά καιρούς για το ρόλο των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών Οργανώσεων, που δε συμφωνώ απόλυτα, εν μέρει συμφωνώ, υπάρχουν συγκεκριμένα προβλήματα στην ΑΔΕΔΥ συνάδελφοι, γιατί γι' αυτήν θα μιλήσω.

Συμβαίνει τα τελευταία 3 χρόνια να είμαι Γενικός σύμβουλος της ΑΔΕΔΥ και να έχω μιλήσει στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ απ' αυτό το τραπέζι. Ακούστε συνάδελφοι: Από το 1988 μέχρι σήμερα, στη ηγεσία της ΑΔΕΔΥ και αναφέρομαι πρώτα απ' όλα στην παράταξη που είχε την ευθύνη της πλειοψηφίας στην ΑΔΕΔΥ, αλλά και στα μέλη μας από τον κλάδο που διετέλεσαν είτε Αντιπρόεδροι είτε Γενικοί Γραμματείς της ΑΔΕΔΥ είτε μέλη της Εκτελεστικής της Επιτροπής, υπάρχουν σημαντικότερες ευθύνες γιατί επί 20 χρόνια τώρα τάχα παλεύουν για ενιαίο μισθολόγιο, αλλά κάτω από το τραπέζι συμφωνούν και δε μιλούν γι' αυτό το αίσχος των ειδικών λογαριασμών που γίνεται στον δημόσιο τομέα.

Είναι ντροπή αυτό που συμβαίνει. Και επειδή το έθεσα αυτό στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ και είστε συνδικαλιστικά στελέχη, δεν το θέτω με καμία αιχμή προς τους άλλους εργαζομένους. Το θέτω όμως προς το εσωτερικό μας συνάδελφοι. Και θέλω έτσι να το εκλάβετε. Γιατί δεν υπάρχει ενωτικός αγώνας με την ΑΔΕΔΥ; Γιατί συνάδελφοι, δεν υπάρχουν κοινοί στόχοι πλέον. Γιατί όπου πήγα κι εγώ μου έλεγαν κάποιοι καλοθελητές, «θα απεργώ μαζί με τον εφοριακό, θα απεργώ μαζί με τον τελωνειακό;»

Δε μπορεί να ξαναποκτήσει ενότητα το συνδικαλιστικό κίνημα σε επίπεδο τριτοβάθμιου οργάνου, αν αυτά συνάδελφοι δεν τα λύσουμε και να φτάνουν στο σημείο Υπουργοί της κυβέρνησης, για τους δικούς τους λόγους, να κάνουν συνδικαλισμό στην τηλεόραση και να εκθέτουν κι εμάς τους ίδιους. Να βγαίνει δηλαδή η Υπουργός Παιδείας και να λέει στον Πρόεδρο των Εφοριακών ότι ένας υπάλληλος δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο Υπουργείο Οικονομικών παίρνει διπλάσιο μισθό από τον εκπαιδευτικό.

Και ν' απαντά ο ανεκδιήγητος που είναι και μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ, ο Πρόεδρος των Εφοριακών, ότι «οι δάσκαλοι κάθονται 4 μήνες και ξέρετε πόσο δουλεύουν;» Και δε ντρέπεται. Και λένε μετά ότι εμείς αρχίζουμε τις αντιπαραθέσεις μαζί τους. Είναι ντροπή, και το λέω και για την παράταξή μου, που δεν έρχονται ποτέ οι Εφοριακοί στα Γενικά Συμβούλια της ΑΔΕΔΥ και δεν έχουν την τόλμη να τους διαγράψουν και να έρθουν στην ΑΔΕΔΥ μόνο όσοι θέλουν και αγωνίζονται.

Γιατί συνάδελφοι, το 90% των υπαλλήλων της ΑΔΕΔΥ, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές, οι νοσηλευτές, δηλαδή η ΠΟΕΔΗΝ και η ΠΟΕ-ΟΤΑ, είμαστε στο ίδιο τσουβάλι. Δεν μπορεί στην «τρομοκρατία» του 10% να μην αναδεικνύει τα ζητήματα η ΑΔΕΔΥ όλα αυτά τα χρόνια. Δεν μπορεί όλοι να βολεύονται μ' αυτή την κατάσταση και να βολεύονται τώρα που η κυβέρνηση λέει θα μειώσει τους μισθούς για να φτιάξει τάχα νέο μισθολόγιο.

Ακούστε συνάδελφοι, για να έχετε μια τάξη μεγέθους: Το μισθολόγιο στο στενό δημόσιο τομέα πλην στρατιωτικών, κοστίζει 6,5 δις ευρώ. Τα επιδόματα κοστίζουν 3,5 δις ευρώ. Λέμε εμείς, ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό. Αυτό είναι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε τη λέξη, κουραφέξαλα. Για μας ένα πρέπει να είναι το αίτημα στην ΑΔΕΔΥ και το θέτω σε όλους τους χώρους: Τα επιδόματα να μπουν στον κωδικό του μισθολογίου σε πρώτη φάση και να μοιραστούν εξίσου σε όλους τους υπαλλήλους. Και να αγωνιστούμε για μισθούς 1.400 με 2.800, ό,τι λέμε.

Αλλά το πρώτο βήμα πρέπει να γίνει τώρα αν θέλουμε να αποκτήσουμε ενότητα. Και αν είναι να χάσουμε εμείς από τα 466 ευρώ, ας χάσουμε. Δε μπορεί όμως το μισθολόγιο να είναι 6,5 δις και τα επιδόματα 3,5 δις. Δυστυχώς συνάδελφοι, αυτές οι φωνές στην ΑΔΕΔΥ είναι μειοψηφικές. Μέχρι και γραφικές. Γι' αυτό συνάδελφοι και οι κλάδοι όπως και ο δικός μας, δεν είδαν ποτέ ότι εκπροσωπούνται στα επιμέρους αιτήματά τους από την ΑΔΕΔΥ, γι' αυτό και προχωρούν σε επιμέρους κινητοποιήσεις μόνοι τους. Αυτό κάναμε και το 2006. Αυτό κάναμε και το 1997. Αυτό προφανώς θα κάνουμε και σήμερα εάν η ΑΔΕΔΥ δεν αλλάξει ρότα.

Συνάδελφοι, θα σας πω ένα απλό παράδειγμα για να καταλάβετε ότι το κράτος έχει συνέχεια. Ρωτάτε όλοι για τα 176 ευρώ, τι έγινε μ' αυτό το επίδομα: Το κράτος λοιπόν έχει συνέχεια: Στις 17/3/2009 που απευθύναμε στον Υπουργό Οικονομικών το ερώτημα τι γίνεται με τα 176

ευρώ, μας απαντά ένας Διευθυντής του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, Κ. Μπαζιώτης που λέει στο έγγραφό του: «Παρέχονται πληροφορίες».

Όταν ξανακάνουμε το αίτημα στη νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών, ο κ. Μπαζιώτης βέβαια είναι η συνέχεια του κράτους, δεν έχω τίποτε με τον άνθρωπο, βέβαια; Το μόνο που άλλαξε συνάδελφοι στο έγγραφό του, ήταν εκεί που έλεγε «παρέχονται πληροφορίες» τώρα λέει «παρέχονται απόψεις». Αυτό που καταγγείλαμε πέρυσι, ότι είναι είναι ντροπή ειδικά για έναν υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών ν' αναφέρει μια παράγραφο που θα σας τη διαβάσω, την έχει πανομοιότυπη, γι' αυτό και θεωρώ ότι αυτό είναι ντροπή για τη σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών, είναι ντροπή της γι' αυτή την απάντηση, όπως ήταν και ντροπή του και πέρυσι, να λέει: «Εξάλλου, οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, παίρνουν ειδικό μηνιαίο επίδομα εξωδιδασκτικής απασχόλησης, 355,91 € και διδακτικής προετοιμασίας 105 ευρώ».

Και δε ντρέπονται να δίνουν αυτή την απάντηση εκείνοι που εισπράττουν 2.000 ευρώ ως επίδομα. Και δε ντρέπεται ο Υπουργός Οικονομικών που εξουσιοδοτεί διαχρονικά έναν υπάλληλο να δίνει αυτή την απάντηση σε ένα Συνδικάτο, όταν αυτά τα 105 ευρώ εμείς τα πήραμε με αίμα.

Συνάδελφοι, είναι δεδομένο ότι ως εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα είμαστε στο στόχαστρο. Γι' αυτό και προσπαθήσαμε όλο αυτόν τον καιρό, να δώσουμε βαρύτητα και στη ΔΟΕ, να δώσουμε βαρύτητα στις γενικές απεργίες. Γιατί θεωρούμε συνάδελφοι ότι σ' αυτή τη συγκυρία τα ζητήματα δε μπορείς να τα παλέψεις μόνος σου. Γιατί όταν απεργεί η ΑΔΕΔΥ ή μόνο εμείς, μας θέτουν σε αντιπαράθεση με άλλους εργαζόμενους. Διαβάζετε κι εσείς τα διάφορα blogs τι λένε για τους δημοσίους υπαλλήλους, «επιτέλους βρέθηκε κάποιος να τους βάλει χέρι» και διάφορα τέτοια άλλα.

Όταν όμως είμαστε όλοι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα, και θα πω ένα παράδειγμα: παρά το γεγονός ότι η απεργία στις 24 Φλεβάρη όπως θα δείτε στα κείμενα που σας δώσαμε είχε χαμηλότερα ποσοστά συμμετοχής από την απεργία στις 10 Φλεβάρη κατά 5%, εν τούτοις η συγκέντρωση συνάδελφοι που έγινε στο Πεδίο του Άρεως, κι αν αθροίσω και τους εργαζομένους που

πήγαν στην Ομόνοια αν δεν κάνω λάθος, ήταν πολλαπλάσια, εκατονταπλάσια της συγκέντρωσης που έγινε στις 10 του Φλεβάρη.

Αυτό, συνάδελφοι, δείχνει ότι οι εργαζόμενοι όλοι μαζί μπορούμε να βάλουμε μια κόκκινη γραμμή και να πούμε ότι, «ως εδώ». Πώς μπορούμε όμως να το πούμε αυτό; Μιλώντας μαζί σας και στις συνελεύσεις όλοι λένε: «Μα, Πρόεδρε, με μια 24ωρη απεργία θα λύσουμε το πρόβλημα; Με μια 48ωρη;» Το χειρότερο: «Με την ΑΔΕΔΥ;» Δεν απεργεί κανείς με την ΑΔΕΔΥ. Με τη ΓΣΕΕ; Τι θα κάνουμε συνάδελφοι;

Συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω κάτι από τη Γενική Συνέλευση του κλάδου. Όταν συνάδελφοι πήρε το λόγο στη Γενική Συνέλευση του κλάδου η σημερινή Υπουργός Παιδείας, μάλλον όταν μίλησα παρουσία των πολιτικών κομμάτων και της Γενικής Γραμματέως του απερχόμενου Υπουργείου Παιδείας, δεν ήταν τότε απερχόμενο, είπαμε το εξής:

Η κα Διαμαντοπούλου συνάδελφοι στη Γενική Συνέλευση του κλάδου ως εκπρόσωπος τότε του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, σημερινή Υπουργός Παιδείας, μίλησε ότι από το 1 δις ευρώ για την παιδεία, δυο πράγματα θα γίνουν: Οι υποδομές και οι μισθοί των εκπαιδευτικών. Μίλησε ότι θα καταργηθεί η ωρομισθία. Μίλησε για νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία. Μίλησε για διάφορα.

Τοποθετούμενος συνάδελφοι, πριν μιλήσει, είπα ότι «αυτά που είπατε περί αξιοπρεπών μισθών των εκπαιδευτικών, εμείς τα κρατάμε και θα σας κρίνουμε του χρόνου όχι με τις δικές μας θέσεις, αλλά με τις δικές σας. Κατά πόσο υλοποιήσατε αυτά που είπατε. Και μάλιστα είπα το εξής, που μερικοί νόμισαν ότι ήταν ευφυσολόγημα, ότι αν κάναμε χτες 42 μέρες απεργία με την απερχόμενη κυβέρνηση, εάν δεν τηρήσετε αυτά που λέμε, θα κάνουμε 84 μέρες απεργία.

Συνάδελφοι κλείνει ένας κύκλος κινητοποιήσεων την Πέμπτη από τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα. Και μπαίνουν όλα τα ερωτήματα τα δικά σας. Με την ΑΔΕΔΥ, 24ωρη κτλ. Είμαστε διατεθειμένοι να βάλουμε κόκκινη γραμμή; Η κόκκινη γραμμή συνάδελφοι είναι μία: Την κόκκινη γραμμή την έδειξε το 2006. Εμείς λοιπόν μπορούμε, γιατί έχουμε αξιοπιστία στην

κοινωνία, να ξαναφτιάξουμε το 2006 και να έρθουν γύρω μας όλοι όσοι θέλουν ν' αγωνιστούν.

Γι' αυτό συνάδελφοι προτείνω σήμερα, όλοι μαζί, όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, όλη η Ολομέλεια των Προέδρων, την Πέμπτη στις 11 του Μάρτη, έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις το απόγευμα με το ερώτημα, με κυρίαρχο θέμα στο πλαίσιο: την απόσυρση των οικονομικών μέτρων. Βεβαίως και βάση είναι το πλαίσιο της απεργίας γιατί ποτέ δεν ικανοποιήθηκε το 2006 αλλά στη συγκυρία κυρίαρχο είναι το αίτημα για απόσυρση των αντιλαϊκών μέτρων τώρα και πρόταση για πενθήμερες απεργίες από 15 Μάρτη και έκτακτη Ολομέλεια Προέδρων το Σάββατο.

Για να πάμε όλοι μαζί συνάδελφοι, για να κάνουμε τη σύγκρουση πραγματικότητα: Γιατί εμείς συνάδελφοι δε χρωστάμε σε κανέναν.

Ιδού η Ρόδος συνάδελφοι, ιδού και η απόφαση. Και σε ό,τι μας αφορά και σε ό,τι με αφορά, γιατί συνάδελφοι που ρωτάτε για τα Μέσα Ενημέρωσης και γιατί δε βγαίνουμε και γιατί δεν κάνουμε, τα Μέσα Ενημέρωσης μας βγάζουν μόνο όταν δημιουργούμε γεγονότα. Έτσι μας έβγαζαν και το 2006. Δεν παρακαλούσαμε κανέναν.

Αν θέλουμε λοιπόν όλοι μαζί να πάμε στην κόκκινη γραμμή και σε ανατροπή των μέτρων οι δάσκαλοι δε χρειάζεται καμία Γενική Συνέλευση Αντιπροσώπων. Έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις και να εκτιμήσουμε πολιτικά αν ο κόσμος θέλει, άσχετα ακόμη κι από τις απαρτίες, και ναι το πάμε όλοι μαζί αν θέλουμε να διδάξουμε την κοινωνία ότι πρέπει ν' αντιμετωπίσει αυτά τα μέτρα.

Εμείς είμαστε διατεθειμένοι συνάδελφοι, αυτό να το πάμε κάτω-κάτω. Γιατί τέρμα τα παραμύθια συνάδελφοι. Εδώ θα κοιταζόμαστε στα μάτια. Αν το 2006, σ' εκείνη τη συγκυρία, κάναμε μια τέτοια απεργιακή κινητοποίηση, τώρα που μας παίρνουν το μισθό μας, πρέπει να είναι διπλής έντασης η κινητοποίηση.

Και ναι, να καλέσουμε τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ. Και ναι, να καλέσουμε και την ΟΛΜΕ. Κι αν δεν είναι τη Δευτέρα, την Τρίτη αν μπορούν. Αλλά δεν είναι εκεί το ζήτημα συνάδελφοι. Πρέπει να δώσουμε στην κοινωνία το μήνυμα ότι δε μπορούμε να τα βγάλουμε πέρα. Όντως από μας κόβει. Κοιτάξτε, δεν το λέω ότι έπρεπε να κόψει από τους εφοριακούς, αλλά ακούστε

τι έγινε: Ο ίδιος ο Παπακωνσταντίνου είχε πει ότι θα πάει σε σταδιακή περικοπή των επιδομάτων. 5, 10, 20 τοις εκατό. Ούτε αυτό συνάδελφοι δεν τόλμησε στο τέλος να κάνει, γιατί είναι τόσο ισχυρά τα συμφέροντα που διαπλέκονται γύρω, που δεν τόλμησε να το κάνει.

Πολλοί λένε, εγώ δεν το λέω, ότι έφτασε μια απεργία των εφοριακών δυο μέρες για να το βάλει κάτω από το τραπέζι. Τι να πω; Το λένε πάρα πολλοί, όπου πάω στα σχολεία αυτό μου λένε. Εμείς λοιπόν συνάδελφοι θέλουμε να την πάρουμε την πρόταση ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Ούτε και το 2006 το κλίμα ήταν τέτοιο για να το πάρουμε. Θέλουμε αγαπητοί συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου, λείπουν βέβαια και δυο παρατάξεις, αλλά πιστεύω ότι θα έχουν εκπροσώπους εδώ, θέλουμε να το πάρουμε. Αυτή είναι η απάντηση προς τους εργαζομένους κάτω.

Ναι, πρώτοι οι δάσκαλοι το ξεκινάμε. Έχουμε την έξωθεν καλή μαρτυρία. Δεν είμαστε προνομιούχοι. Δεν αγωνιζόμαστε για κεκτημένα παραπάνω. Παίρνουμε ούτε το μέσο μισθό του δημοσίου υπαλλήλου. Αν θέλουμε λοιπόν να κάνουμε σύγκρουση με την κυβέρνηση σ' αυτά τα μέτρα, εμείς συνάδελφοι το κουβεντιάσαμε, το συζητήσαμε, το πιστεύουμε, ότι είναι η ώρα να κάνουμε τη σύγκρουση τώρα.

Είπα την πρόταση συνάδελφοι, γιατί θεωρώ ότι η Ολομέλεια σήμερα είναι πολύ κρίσιμη. Γιατί αύριο τα παιδιά μας θα μας ρωτήσουν: Τι κάνατε εσείς τότε; Κι εγώ δε μπορώ να πιστέψω ότι ο Πρωθυπουργός και η κυβέρνηση δεν μπορούν να βρουν από την πλουτοκρατία 20 δις ευρώ και πρέπει να τα πάρει από μας! Δεν το πιστεύω συνάδελφοι!

Σε ό,τι αφορά τα εκπαιδευτικά συνάδελφοι, θα πω ότι κάναμε πολλές συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για διάφορα θέματα, δε θα τα αναφέρω. Είδατε και τις προτάσεις που έδωσε προχθές στην κυβέρνηση, γενικόλογες προτάσεις και βέβαια, αν αυτά δεν αποτυπωθούν σε νομοσχέδια, δε μπορεί κανείς να κρίνει μια έκθεση ιδεών η οποία βέβαια ενσωματώνει αρκετά ζητήματα από τα πορίσματα του ΕΣΥΠ, από την άλλη μεριά όμως συνάδελφοι δημιουργεί καταστάσεις έντασης, τόσο στην πρωτοβάθμια και όσο και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση με την αλλαγή του συστήματος πρόσληψης που προτείνει.

Δεν ξέρω ποιος είχε τη φαινή ιδέα στο Υπουργείο Παιδείας και ποιος είναι αυτός που σ' αυτή τη συγκυρία θέλει να ανατρέψει ένα σύστημα διορισμών. Μιλώ για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, γιατί στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση συνάδελφοι υπάρχουν πίνακες που δεν είναι με αντικειμενικά κριτήρια. Μιλώ για την πρόσθετη διδακτική στήριξη όπου οι Διευθυντές εκπαίδευσης έκαναν ό,τι ήθελαν.

Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση συνάδελφοι, οι πίνακες που υπάρχουν είναι με αντικειμενικά μετρήσιμα κριτήρια και πέρα για πέρα αδιάβλητοι. Και αυτή η απεργία μας θα είναι μια κάλυψη και μια απάντηση και γι' αυτούς τους συναδέλφους μας αναπληρωτές, μέσα σε όλο τον αγώνα θα έχουμε και αυτό το αίτημα, καμία αλλαγή στο σύστημα πρόσληψης. Όπως, επίσης, συνάδελφοι θα έχουμε στην προμετωπίδα το Ασφαλιστικό για το οποίο αν ήταν εδώ ο Γιάννης ο Μπαλάγκας θα σας έλεγε ότι η ρύθμιση 30 και 55 και 30 και 60, που ψηφίστηκε σ' αυτόν τον περιβόητο νόμο Ρέππα, είναι η ρύθμιση με την οποία φεύγουν στη σύνταξη το 99,9% των εκπαιδευτικών.

Είναι η ρύθμιση συνάδελφοι, η οποία φαίνεται ότι πρώτη απ' όλες θα καταργηθεί με βάση τη γενική αύξηση των ορίων ηλικίας και την κατάργηση όλων των επιμέρους διατάξεων.

Άρα λοιπόν, με το κείμενο της απεργίας του 2006, με προμετωπίδα το αίτημα να αποσυρθούν όλα τα μέτρα τώρα, με το «καμία αλλαγή στο σύστημα πρόσληψης και στο Ασφαλιστικό», μπορούμε πιστεύω συνάδελφοι να οργανώσουμε έναν αγώνα απέναντι σε όλα αυτά τα μέτρα.

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας συνάδελφοι είπε πολλά. Είπε θα καταργήσει τη ρύθμιση Σπηλιωτόπουλου για τα Νηπιαγωγεία, το είπε δυο τρεις φορές στη ΔΟΕ, δεν έχει περάσει τίποτε νομοθετικά ως τώρα. Είπε για τα σεμινάρια των 400 ωρών στην Ειδική Αγωγή, αυτή τη ντροπή, όπως τη χαρακτήρισε η Χριστοφιλοπούλου «ντροπή». Δεν έχει κάνει τίποτε ως τώρα.

Επομένως, συνάδελφοι, εμείς απέναντι σε μια κυβέρνηση και σε μια πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας η οποία, όχι μόνο δεν υλοποιεί

τις θέσεις του κλάδου, δεν υλοποιεί ούτε καν τις δικές της δεσμεύσεις προς τον κλάδο που έδωσε στην 78^η Γενική Συνέλευση, τι άλλο μπορούμε να κάνουμε;

Μία ακόμη 24ωρη απεργία, μια 48ωρη; Εκτιμώ πως όχι συνάδελφοι. Γι' αυτό και καταθέσαμε σήμερα αυτή την πρόταση και καλώ ΟΛΟΥΣ να την ψηφίσουν.

Θα μου επιτρέψτε να κλείσω, για να μιλήσετε κι εσείς, με τρία άλλα ζητήματα. Το ένα έχει να κάνει συνάδελφοι με την παρουσία του συνδικαλιστικού κινήματος. Θυμίζω το 132 Δημοτικό Σχολείο Αθηνών. Οι Σύλλογοι και η ΔΟΕ έχουν δύναμη.

Η συναδέλφισσα Στέλλα Πρωτονοταρίου αθώωθηκε στο δικαστήριο και μάλιστα, απ' ότι πληροφορήθηκα με μια αμοιβαία αλλαγή των Διευθυντών ξαναγύρισε στο 132 και αυτό είναι μια νίκη των Συλλόγων της ΔΟΕ του συνδικαλιστικού κινήματος. Όταν θέλουμε μπορούμε συνάδελφοι να επιβάλλουμε τις απόψεις μας.

Συνάδελφοι πρέπει να μας προβληματίσει ιδιαίτερα το τι παιδιά βγάζουμε στην κοινωνία με αφορμή το 132. Έτυχε να βρεθώ συνάδελφοι στην παλιά Βουλή, ως ομιλήτης, σε μια εκδήλωση για την ιθαγένεια στους μετανάστες. Ένα δύσκολο ζήτημα όπου 30 φασιστοειδή, ήρθαν μέσα, πέταξαν τα μικρόφωνα μπροστά σε καθηγητές Πανεπιστημίου, βουλευτές, διάφορους ανθρώπους, φωνάζοντας το σύνθημα του Α. Παπανδρέου του οποίου θα έτριζαν τα κόκκαλά του αν τους άκουγε, ότι «η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες». Σ' εμάς, που είμαστε εκπαιδευτικοί, που από το Σύνταγμα πρέπει τα παιδιά του ελληνικού λαού να τα βλέπουμε ως παιδιά χωρίς καμία διάκριση.

Το ίδιο συνάδελφοι έκαναν και στα Χανιά. Χαράζανε μια 27χρονη καθηγήτρια Φιλολόγο επειδή έκανε μάθημα στο στέκι μεταναστών όπου και 20-30 δάσκαλοι και καθηγητές κάνουν δωρεάν μαθήματα εκεί. Πρέπει να μας ανησυχεί συνάδελφοι αυτό το πράγμα που συμβαίνει στην κοινωνία μας, αυτός ο φασισμός στην άλλη άποψη.

Και εμείς ως εκπαιδευτικοί σ' αυτό έχουμε ένα πολύ μεγάλο χρέος: Όχι μόνο να σταθούμε απέναντι, αλλά και να γαλουχήσουμε τη νέα γενιά με τα ιδανικά που είχαμε πάντα ως Έλληνες, ως άνθρωποι, ως

εκπαιδευτικοί, ως προοδευτικοί πολίτες. Και χάρηκα πάρα πολύ που ο Εισαγγελέας της Έδρας συνάδελφοι, πραγματικά μ' εξέπληξε για δικαστή, είπε στη δίκη της Πρωτονοταρίου ότι «για μένα όλα τα παιδιά, είτε είναι Αλβανάκια είτε είναι Ελληνάκια είτε οτιδήποτε άλλο, είναι παιδιά. Όποιος τα βλέπει διαφορετικά, είναι δικό του πρόβλημα».

Μπράβο του, και του αξίζει ένα χειροκρότημα για τη στάση που πήρε συνάδελφοι σ' αυτή τη δίκη. Πραγματικά το λέω.

Βέβαια συνάδελφοι πρέπει να σας πω, για να είμαστε ειλικρινείς, και την πολιτική διάσταση. Ο Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου, ξέρετε τι δήλωσε; Το ακούσαμε όλοι που είμαστε εδώ μέσα: «Με κάλεσε ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας, ο κ. Πλατής, και μου είπε ότι αν δε μπορείς και στο σχολείο σου να εφαρμόσεις το πρόγραμμα και να σταματήσεις αυτά τα προγράμματα, θα πρέπει τότε να παραιτηθείς και να σε αλλάξουμε με κάποιον άλλον».

Αυτό συνάδελφοι το κατήγγειλε η ΔΟΕ και είναι ντροπή για στέλεχος του Υπουργείου Παιδείας να κάνει τέτοια παρέμβαση. Αποδεικνύεται συνάδελφοι ότι είχε γίνει παρέμβαση και στις επιλογές αφού το είπε «γι' αυτό σε στείλαμε», αλλά και στην απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων ότι «κοιτάξτε να δείτε εσύ είσαι Διευθυντής και δε θα εφαρμόζεις σε ό,τι αφορά το Πρόγραμμα την απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων».

Πραγματικά συνάδελφοι, αυτά τα περιστατικά πρέπει να μας προβληματίσουν. Όπως, συνάδελφοι, πρέπει να μας προβληματίσει και το περιστατικό με τους συναδέλφους της Πεύκης. Που 19 συνάδελφοι κατηγορούνται και τους ζητούνται 2 εκατομμύρια ευρώ, γιατί έπεσε ένα παιδί που ο ΟΣΚ δεν είχε πάρει τα μέτρα ασφαλείας, και επειδή οι γονείς έκαναν αγωγή στον ΟΣΚ, ο ΟΣΚ έκανε την αγωγή εναντίον των εκπαιδευτικών, η προηγούμενη Διοίκηση του ΟΣΚ συνάδελφοι.

Και μόνο για να πληρώσουν τους δικηγόρους οι συνάδελφοι, ήθελαν 2 και 2,5 χιλιάδες ευρώ. Μετά βέβαια την παρέμβαση της Ομοσπονδίας ο ΟΣΚ ανακοίνωσε την επόμενη μέρα με Δελτίο Τύπου ότι θα αποσύρει την αγωγή κατά των εκπαιδευτικών, αλλά μόνο και μόνο συνάδελφοι το ότι το σκέφτηκε, βλέπετε τα καλά της ιδιωτικοποίησης, το ότι το σκέφτηκε, να πληρώσει ο κάθε εκπαιδευτικός 200.000 ευρώ είναι ντροπή.

Συνάδελφοι, υπάρχουν πάρα πολλά ζητήματα με τα οποία έχει ασχοληθεί η Ομοσπονδία τον τελευταίο καιρό όπως και με το ζήτημα του διαγωνισμού που ευτυχώς τελικά δεν έγινε για τα 96.000 ευρώ, γιατί και αυτό ήταν απαράδεκτο, ιδιωτικοί φορείς να κάνουν νομοσχέδια με αμοιβή. Λέω ότι ευτυχώς μετά την παρέμβαση και της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ αυτό το ζήτημα απεσύρθη και δεν έγινε γιατί είναι πρωτάκουστο πραγματικά οι υποχρεώσεις του Υπουργείου Παιδείας που πρέπει να τις κάνει το ίδιο, να τις αναλαμβάνουν ιδιωτικοί φορείς να τις φέρουν εις πέρας.

Θέλω να πω συνάδελφοι και κάτι για το ζήτημα στη ΔΟΕ. Μιλάτε πολύ για τη συμπόρευση με την ΟΛΜΕ. Δεν είναι εύκολο συνάδελφοι. Παρ' ότι στις τρεις τελευταίες απεργίες, πήγαμε με κοινό πανό και αφίσα, στις τρεις τελευταίες, 10, 24 κι εχτές και θα πάμε και μεθαύριο. Δεν είναι εύκολο. Μιλάμε με τους συναδέλφους μας στην ΟΛΜΕ, να κάνουμε κοινό πλαίσιο, να κάνουμε κοινές συνελεύσεις, να βγούμε με κοινά κλιμάκια. Δυο τρία χρόνια το προσπαθούμε αυτό. Δε γίνεται.

Παρ' όλα αυτά όμως δεν μπορεί να είναι άλλη η επιλογή μας σ' αυτή τη συγκυρία. Από εκεί θα ξεκινήσουμε για να συσπειρωθούμε στον αγώνα που χρειάζεται. Και υπάρχουν βέβαια και διαφορετικές απόψεις μεταξύ των δυο κλάδων. Π.χ. εμείς ως ΔΟΕ απορρίψαμε το κείμενο διαβούλευσης της Υπουργού και είπαμε ότι δεν απαντούμε στη συγκυρία ούτε για την επιλογή στελεχών, ούτε για την επιμόρφωση ούτε για την αρχική εκπαίδευση. Εκεί έμαθα και διάβασα ότι το Προεδρείο της ΟΛΜΕ εκεί μαζί με τους άλλους που ψήφισαν, έστειλε στη Διαμαντοπούλου προτάσεις σ' αυτή τη συγκυρία και μάλιστα διάβασα και ένα τρισέλιδο για την επιλογή στελεχών: Πώς πρέπει να είναι τα στελέχη, πώς πρέπει να επιλέγονται...

Στην προχθεσινή κινητοποίηση, στην ΑΔΕΔΥ υπήρχε η στάση εργασίας, στη ΔΟΕ υπήρχε 24ωρη απεργία, στην ΟΛΜΕ στάση. Λέω δηλαδή ότι ακόμη και σε απλά ζητήματα δε μπορεί να υπάρξει σύμπτωση και υπάρχει πραγματικά ένα χάσμα πολλές φορές απόψεων και σε ό,τι αφορά το διεκδικητικό πλαίσιο. Κι επειδή εμείς συνάδελφοι ούτε το 2006 αλλά ούτε και τώρα εξαρτήσαμε τη στάση μας ούτε την εξαρτούμε, από το τι θα κάνουν οι άλλοι, εγώ σας καλώ στο πνεύμα που ανέφερα στην αρχή, να τοποθετηθούμε όλοι.

Αν θέλουμε πρώτα εμείς, αν το πιστεύουμε εμείς ότι αυτή η πολιτική θέλει σύγκρουση και θέλει κόκκινη γραμμή, αν θέλουμε συνάδελφοι να αγωνιστούμε όπως το 2006, μπορούμε να το κάνουμε πράξη. Και στην πορεία θα έρθουν όλοι οι άλλοι. Με μια απόφαση πρέπει να φύγουμε σήμερα από δω: Έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις την Πέμπτη, απεργία διαρκείας από τη Δευτέρα, 15 του Μάρτη.

Όλοι μαζί να το στηρίξουμε από τώρα για να δουν οι συνάδελφοί μας ότι οι δάσκαλοι κάνουν πραγματική αντίδραση σ' αυτά τα μέτρα και παραδειγματίζουν για το πώς πρέπει ν' αγωνίζεται ολόκληρη η ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.